

DE COKE-DIPLOMAAT

Ali Koleilat

Gevangen

Zonder enige uitleg werd ik uit mijn cel gehaald. Plotseling voelde ik hoe een ruw stuk stof over mijn ogen werd getrokken. Een blinddoek. Direct daarna volgden twee harde, koude oordoppen die al het geluid om me heen dempten. De buitenwereld viel weg. Ik werd opgesloten in mezelf. Het enige wat ik nog hoorde was het doffe bonzen van mijn eigen hartslag, steeds sneller en harder, als aanzwellend tromgeroffel.

Ik wist dat dit moment op een dag zou komen, maar toen het gebeurde, voelde het toch als een verrassing. Ik moest me razendsnel aanpassen. Want nog niet zo lang geleden was ik degene die de touwtjes in handen had. Ik reisde de wereld rond in mijn eigen vliegtuig. Ik was bevriend met de machtigste mensen, ging als gelijke om met de belangrijkste en gevaarlijkste figuren en verdiende miljoenen met smokkel, drugshandel en grote wapendeals. En nu was ik in één klap machteloos.

Rond mijn polsen en enkels sneden metalen kettingen in mijn huid. Ze zaten veel te strak, alsof ik de gevaarlijkste misdadiger op aarde was. Mijn kogelvrije vest maakte des te duidelijker hoe ernstig de situatie was. Het voelde als een overdreven vertoning, een theaterstuk waarin ik de hoofdrol speelde, maar waarvan ik het volgende bedrijf niet kende. Ik kon niets anders doen dan de stevige handen volgen die me in een onbekende richting duwden.

Elke stap zette ik aarzelend in het duister. Mijn ogen probeerden door de blinddoek heen te kijken, maar het was zinloos. Ik wist niet waar ik naartoe ging. En dat gevoel van totaal controleverlies was ondraaglijk.

Ik wist dat er geen weg terug meer was. Met elke stap nam de spanning die in de lucht hing toe. Ik voelde plots de buitenlucht en de trillingen van een draaiende motor, die ik herkende als een vliegtuig dat klaarstond om op te stijgen. Ik werd stevig vastgegrepen en naar het vliegtuig gebracht, de kettingen rammelden aan mijn polsen. Pas op dat moment, toen ze me het vliegtuig in hadden gesleept, haalden ze de blinddoek van mijn ogen. Het licht verblindde me, het lawaai van de motoren deed pijn aan mijn oren. De realiteit drong nu pas volledig tot me door. Ik werd overgeleverd aan de Verenigde Staten.

Voordat we opstegen, hield de Belgische politie een officieel document onder mijn neus. Ze vroegen me om het te ondertekenen, maar ik weigerde resoluut. Het was voor mij een wanhopige poging om controle te houden over iets waar ik allang geen zeggenschap meer over had. Het voelde alsof ik me met mijn handtekening zou overgeven, mijn vrijheid zou opgeven. 'Of je nu tekent of niet, je gaat sowieso mee op deze vlucht,' was de boodschap.

Geboeid werd ik naar New York overgebracht. Ik, die jarenlang in mijn eigen privévlucht de wereld had rondgevlogen. Zodra het vliegtuig tot stilstand was gekomen, werd ik naar een wachtende helikopter geëscorteerd. De helikopter vloog laag over de skyline van Manhattan, een wereld die ik van dichtbij kende. Ik besepte dat ik er vanaf nu geen deel meer van uitmaakte. Nadat we geland waren, werd ik meteen naar

het Metropolitan Correctional Center (MCC) gebracht. Hier zou ik blijven. Dit was mijn nieuwe thuis.

Ik ben Ali Koleilat. Ik was een topcrimineel. Ik verdiende miljoenen met drugsdeals, smokkel en wapenhandel. Ik ging op gelijke voet om met diplomaten en presidenten, terwijl ik deals sloot met schimmige figuren. In mijn zoektocht naar status, macht en rijkdom riskeerde ik alles. Ik werd een meester van de onderwereld, vloog de wereld rond in mijn privéliegtuig... en verloor uiteindelijk alles. Dit is mijn verhaal.